

A hasonlósági transzformáció a siklócsapágy számításoknál

DR. BENKŐ JÁNOS

Agrártudományi Egyetem, Gödöllő Mezőgazdasági Géptani Intézet

A tervezők a siklócsapágyak méretezésére, az egzakt megoldás hiányában, a hasonlósági módszert használják. A számítások alapját képező csapágy jellemző számok meghatározásának legtermékenyebb eszköze a hasonlósági transzformáció. A szerző ennek alkalmazási lehetőségét konkrét példán mutatja be,

Az egymáson elmozduló, szűkülő rést alkotó felületek közé juttatott viszkózus anyag nyomása a csökkenő rés irányában növekszik. Bizonyos feltételek esetén a rés a felületeket összeszorító erővel szemben is fenntartható. E jelenség az alapja a hidrodinamikus siklócsapágyak működésének, ezért a matematikai leírása nagy jelentőségű. Segítségével az említett feltételek számszerűsíthetők.

A matematikai leírásnál a viszkózus folyadékok mozgásegyenletéből, a *Navier-Stokes* egyenletből indulunk ki, amely réteges és stacionárius áramlás feltételezésével a

$$(1) \quad \nabla p = \eta \Delta v$$

alakra egyszerűsödik. A siklócsapágyaknál kialakult méretarányok további egyszerűsítésekre adnak lehetőséget. Az áramlástér y irányú mérete nagyságrendekkel kisebb az x és z irányú méretnél, ezért az y irányú sebességkomponens elhanyagolható. A v_x és v_z sebességkomponensek x és z irányú másodrendű változásai szintén nullának tekinthetők. Ezeket figyelembe véve az (1) egyenlet az alábbi skalár egyenletekbe megy át:

$$(2) \quad \frac{\partial p}{\partial x} = \eta \frac{\partial^2 v_x}{\partial y^2}; \quad \frac{\partial p}{\partial y} = 0; \quad \frac{\partial p}{\partial z} = \eta \frac{\partial^2 v_z}{\partial y^2}$$

amelyeket az összenyomhatatlanságot kifejező kontinuitási egyenlet egészít ki:

$$(3) \quad \frac{\partial v_x}{\partial x} + \frac{\partial v_z}{\partial z} = 0$$

A (2) egyenletből, az

$$\begin{aligned} y=0\text{-nál} & \quad a \quad v_x=U \text{ és } v_z=0, \\ y=h(x)\text{-nél} & \quad a \quad v_x=0 \text{ és } v_z=0 \end{aligned}$$

peremfeltételek felhasználásával, a v_x és v_z sebesség-összetevők kétszeri integrálással kifejezhetők a nyomás gradiens és a $h(x)$ rés függvényeként:

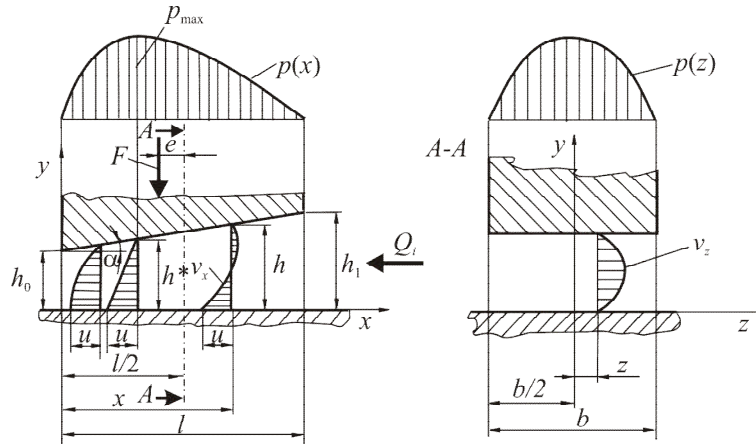
$$\begin{aligned} v_x &= \frac{1}{2\eta} \frac{\partial p}{\partial x} (y^2 - hy) - U \left(\frac{y}{h} - 1 \right), \\ v_z &= \frac{1}{2\eta} \frac{\partial p}{\partial z} (y^2 - hy). \end{aligned}$$

Ezeket a kontinuitási egyenletbe helyettesítve és y szerint $0-h$ határok között integrálva a jól ismert *Reynolds*-féle egyenletet kapjuk:

$$(4) \quad \frac{\partial}{\partial x} \left(h^3 \frac{\partial p}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(h^3 \frac{\partial p}{\partial z} \right) - 6\eta U \frac{\partial h}{\partial x} = 0$$

Ennek megoldása szolgáltatja a siklócsapágy-számításokban nélkülözhetetlen $p(x,z)$ nyomásfüggvényt. Nehézséget jelent, hogy e másodrendű parciális differenciálegyenlet tetszőleges $h(x)$ részfűggvény esetén zárt alakban nem integrálható. A probléma megoldására ugyan az irodalomban több közelítő módszer is található, azonban ezek közvetlen felhasználása a tervezésben túl bonyolult és hosszadalmas lenne. Célszerűnek látszik olyan módszert keresni, amellyel a közelítő megoldások valamennyi szóba jöhető numerikus értéke táblázatba vagy diagramba foglalható. Erre a legalkalmasabb a hasonlóságelmélet. A *Reynolds*-egyenletet és a hozzá tartozó egyértelműségi feltételeket jellemző dimenzió nélküli számok közötti függvénykapcsolat ugyanis egyenértékű az eredeti egyenletekkel, ugyanakkor a változók száma jelentősen csökken.

A dimenzió nélküli számok meghatározásának a legtermékenyebb módszere a hasonlósági transzformáció. A következőkben ezt az eljárást fogjuk felhasználni az irodalomból ismert csapágy jellemző számok (*Sommerfeld*-, a *súrlódási*- és a *fajlagos olajszükségleti szám*) levezetésére. Az eljárást lineáris részfűggvényen és négyszög alakú sarun mutatjuk be (1. ábra).

1. ábra. Siklófelület-pár lineáris részfűggvényvel

Kiindulásként írjuk fel a (4) egyenletet kétféle alakban:

$$(5/a) \quad \frac{\partial}{\partial x} \left(h^3 \frac{\partial p}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(h^3 \frac{\partial p}{\partial z} \right) - 6\eta U \frac{\partial h}{\partial x} = 0, \text{ és}$$

$$(5/b) \quad \frac{\partial}{\partial x'} \left(h'^3 \frac{\partial p'}{\partial x'} \right) + \frac{\partial}{\partial z'} \left(h'^3 \frac{\partial p'}{\partial z'} \right) - 6\eta' U' \frac{\partial h'}{\partial x'} = 0$$

Ha a két egyenlet hasonló jelenséget ír le, akkor az egyik a másikba affin transzformációval vihető át, vagyis a megfelelő változók külön-külön lineárisan egymásba transzformálhatók:

$$C_x = \frac{x'}{x}, \quad C_z = \frac{z'}{z}, \quad C_h = \frac{h'}{h}, \quad C_p = \frac{p'}{p}, \quad C_x = \frac{\eta'}{\eta}, \quad C_U = U.$$

A vesszős változókat kifejezve, az (5/b) egyenletbe helyettesítve és rendezve a

$$\frac{C_h^3 C_p}{C_x^2} \frac{\partial}{\partial x} \left(h^3 \frac{\partial p}{\partial x} \right) + \frac{C_h^3 C_p}{C_z^2} \frac{\partial}{\partial z} \left(h^3 \frac{\partial p}{\partial z} \right) - \frac{C_\eta C_U C_h}{C_x} 6\eta U \frac{\partial h}{\partial x} = 0.$$

Ezt az (5/a) egyenlettel összevetve,

$$\frac{C_h^3 C_p}{C_x^2} = \frac{C_h^3 C_p}{C_z^2} = \frac{C_\eta C_U C_h}{C_x}$$

adódik. Az első taggal végig osztva a

$$\frac{C_x^2}{C_z^2} = \frac{C_\eta C_U C_h}{C_h^2 C_p} = 1$$

egyenlőségeket kapjuk. A transzformációs szorzókat helyettesítve a következő dimenzió nélküli számokat, ún, hasonlósági invariánsokat nyerjük:

$$(6) \quad P_1 = \frac{\eta U x}{h^2 p} = \frac{\eta' U' x'}{h'^2 p'} \quad \text{és} \quad P_2 = \frac{z^2}{x^2} = \frac{z'^2}{x'^2},$$

amelyekből látható, hogy a hasonlósági invariánsok értéke az (5/a) és az (5/b) egyenletekkel leírt jelenségeknél megegyezik. Ebből következik, hogy a $P_1=f(P_2)$ függvénykapcsolat mindkét jelenséget leírja. Természetesen ez a kapcsolat egyértelművé csak akkor válik, ha a leíró egyenletekhez járuló peremfeltételeket is figyelembe vesszük.

A résfüggvény dimenzió nélküli alakja (1. ábra)

$$(7) \quad \frac{h}{h_0} = 1 + (\varepsilon - 1) \frac{x}{l},$$

ahol $\varepsilon=h_1/h_0$, továbbá vezessük be a $k_x=x/l$ és a $k_z=z/b$ dimenzió nélküli koordinátákat. Ezeket felhasználva a

$$P_1 = \frac{\eta U l}{h_0^2 p} \frac{k_x}{[1 + (\varepsilon - 1)k_x]^2} \quad \text{és} \quad P_2 = \frac{b^2 k_z^2}{l^2 k_x^2}.$$

A dimenzió nélküli számok közötti függvénykapcsolat így

$$\frac{\eta U l}{h_0^2 p} = f_1\left(k_x, k_z, \frac{b}{l}, \varepsilon\right),$$

amelyből a keresett nyomásfüggvény:

$$(8) \quad p = \frac{\eta U l}{h_0^2 p} = f_1\left(k_x, k_z, \frac{b}{l}, \varepsilon\right).$$

A dimenzió nélküli változók függvényeként felírt nyomás segítségével meghatározhatók a siklócsapágy-számításokban használatos csapágyjellemző számok.

A felületeket összeszorító erő a nyomásból az

$$(9) \quad F = \int_0^l \int_{-b/2}^{b/2} p(x, z) dx dz$$

összefüggéssel számítható. A nyomásfüggvényt helyettesítve és az integrálási határokat átalakítva az

$$F = \frac{\eta l^2 U}{h_0^2} b \int_0^1 \int_{-1/2}^{1/2} f_2\left(k_x, k_z, \frac{b}{l}, \varepsilon\right) dk_x dk_z = \frac{\eta l U}{h_0^2} b l \Phi\left(\varepsilon, \frac{b}{l}\right),$$

ahol $\Phi(\varepsilon, b/l)$ az $f_2(k_x, k_z, b/l, \varepsilon)$ primitívfüggvénye. Bevezetve a $p = F/b l$ átlagos nyomást a

$$(10) \quad \Phi\left(\varepsilon, \frac{b}{l}\right) = \frac{h_0^2 p}{\eta U l}$$

Sommerfeld-féle vagy terhelési számot nyerjük.

A súrlódási szám levezetéséhez a súrlódási ellenállás:

$$(11) \quad F_S = \int_0^l \int_{-b/2}^{b/2} [\tau_x]_{y=0} dx dz = \int_0^l \int_{-b/2}^{b/2} \left[-\eta \frac{\partial v_x}{\partial y} \right]_{y=0} dx dz = \int_0^l \int_{-b/2}^{b/2} -\left(\frac{1}{2} \frac{\partial p}{\partial x} + \eta \frac{U}{h} \right) dx dz.$$

Alakítsuk át ismét az integrálási határokat és helyettesítsük a nyomásfüggvényt:

$$F_S = \frac{\eta U b l}{h_0} \int_0^1 \int_{-1/2}^{1/2} \left\{ \frac{1}{2} \frac{\partial}{\partial k_x} f_2\left(k_x, k_x \frac{b}{l}, \varepsilon\right) [1 + (\varepsilon - 1)k_x] + \frac{1}{1 + (\varepsilon - 1)k_x} \right\} dk_x dk_z,$$

amelyből az

$$(12) \quad F_S = \frac{\eta U b l}{h_0} g\left(\varepsilon, \frac{b}{l}\right)$$

A súrlódási tényező $\mu = F_S/F$. Felhasználva az előző eredményeket a

$$\mu = \frac{\frac{\eta U b l}{h_0} g\left(\varepsilon, \frac{b}{l}\right)}{\frac{\eta U b l^2}{h_0^2} \Phi\left(\varepsilon, \frac{b}{l}\right)} = \frac{h_0}{l} C\left(\varepsilon, \frac{b}{l}\right).$$

A $\psi = h_0/l$ viszonylagos rést beírva és rendezve a súrlódási szám:

$$(13) \quad C\left(\varepsilon, \frac{b}{l}\right) = \frac{\mu}{\psi}.$$

A csapágy működésének harmadik fontos kritériuma a kenőfilm fenntartásához szükséges kenőanyag-mennyiség biztosítása. Az $x=l$ helyen belépő kenőanyag x és z irányban távozik. A részbe áramló kenőanyag:

$$(14) \quad Q_i = \int_0^h \int_{-b/2}^{b/2} [v_x]_{x=l} dy dz = \int_{-b/2}^{b/2} \left[\frac{U h}{2} - \frac{h^3}{12\eta} \frac{\partial p}{\partial x} \right]_{x=l} dz.$$

A dimenzió nélküli integrálási határokkal és (8) felhasználásával:

$$Q_i = \int_{-1/2}^{1/2} \left\{ \frac{1 + (\varepsilon - 1)k_x}{2} - \frac{[1 + (\varepsilon - 1)k_x]^3}{12} \frac{\partial}{\partial k_x} f_2\left(k_x, k_x \frac{b}{l}, \varepsilon\right) \right\}_{k_x=1} dk_z$$

A kijelölt műveletet elvégezve:

$$Q_i = U h_0 b J\left(\varepsilon, \frac{b}{l}\right)$$

bevezetve a $q_i = Q_i/bl$ fajlagos olajsükségletet, az olajsükségleti szám:

$$(15) \quad J\left(\varepsilon, \frac{b}{l}\right) = \frac{q_i}{U \psi}$$

A (10), (13) és (15) eredmények helyességéről könnyen meggyőződhetünk, ha összehasonlítjuk az irodalomban található, bonyolultabb módszerekkel nyert összefüggésekkel.

A fenti egyszerű példában bemutattuk a hasonlósági transzformáció gondolatmenetét. Segítségével levezettük a legfontosabb csapágyjellemző számokat és meggyőződhetünk az eljárásban rejlő előnyökről. Mint láttuk a transzformáció nem igényel bonyolult matematikai apparátust és gyorsabban vezet eredményhez, mint az eddig alkalmazott módszerek. Az eljárás alkalmas lehet különleges siklófelület-párok hasonlósági számainak a meghatározására is.

IRODALOM

1. **Benkő J.:** Gépelemek II. (Támasztások). Egyetemi jegyzet, (Szerk.: Szendrő P.) GATE Mg. Gépészmérnöki Kar, Gödöllő 1979. 9-21 p.
2. **Szücs Ervin:** Hasonlóság és modell, Műszaki Könyvkiadó, Bp. 1972.
3. **Vörös Imre:** Gépelemek II, Tankönyvkiadó, Bp. 1970.

Publikálva:

Járművek, Mezőgazdasági Gépek 26. évfolyam 1979. 12. szám